

ЗДА наукової КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 19 (718).

П'ятниця, 8 червня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Відрадни наслідки

Закінчився захист дипломних робіт на філологічному факультеті. По кафедрі російської та зарубіжної літератури всі дипломники захистили свої роботи успішно, переважають оцінки «відмінно».

Цікаві і актуальні проблеми дослідження співвідношень філософії та конкретних наук присвячена дипломна робота Т. Єфремової «Загальне літературознавство». М. Верлі й відбиття кризи буржуазної літературознавчої думки» (керівник — кандидат філософських наук Г. П. Збандут). Обравши предметом свого дослідження суперечливу і важку для розуміння книгу Верлі, студентка успішно справила з своїм завданням. Вони виявили глибокі знання в галузі марксистської філософії, вміння самостійно застосувати їх, нахил до дослідницької роботи.

Естетичний і етичний ідеал Чехова в розумінні праці, любові та природи переконливо розкрила студентка Т. Барська в своїй дипломній роботі «Прекрасне в розумінні А. П. Чехова» (керівник — доцент І. І. Цукерман). Рецензент роботи рекомендує її як прекрасний матеріал для публічних лекцій на теми естетичного виховання. По-своєму підійшла дипломниця Н. Банківська до творчості Ф. М. Достоєвського (тема дипломної «Карамазіщина в романі Ф. М. Достоєвського «Братя Карамазови», керівник — доц. В. Ф. Руденко), знайшла нові грані в характеристиці складного роману, глибоко осмислила його. Робота ст. С. Чернеги «Роман К. Сімонова «Живіє і мертві»» (керівник — доц. Л. В. Берловська) характери-

зується глибокою, повнотою аналізу, свіжою, тонкою спостережливістю й емоційністю викладу.

На різних стадіях розвитку людства не розставалося з ідеєю підкорення космосу. Про втілення її в літературі різних народів і в різні часи з глибоким знанням історії світової літератури та історії розвитку суспільної думки розповів Р. Мащенко у своїй роботі — «Зоряна мрія людства» (керівник — доц. О. П. Ковальчук).

Всі перелічені роботи особливо відзначені Державною екзаменаційною комісією і рекомендуються до друку.

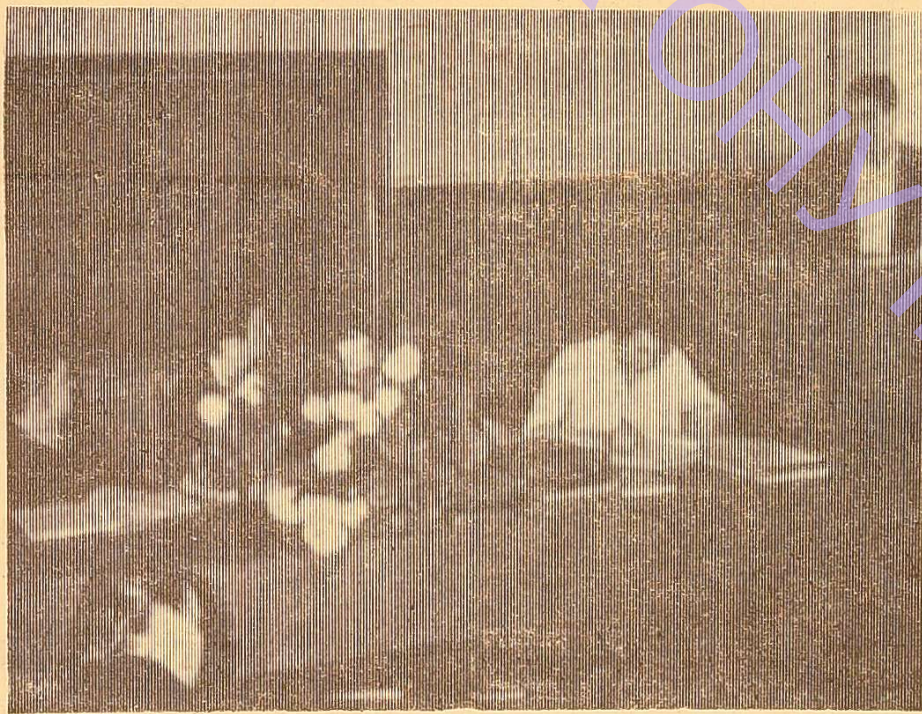
Серед кращих дипломних робіт цього року — робота А. Шеверди «Паустовський-новеліст» (керівник — доц. В. Ф. Руденко); робота

Г. Єліази «Л. М. Толстой у фотографіях і ілюстраціях» (керівник доц. І. І. Цукерман), яка свідчить про добру підготовку студента, самостійні шукання і велику любов до свого предмета. Цікава і своєрідна дипломна робота Ф. Садомської «Антибуржуазне спрямування французької сатиричної поезії та живопису 30-х—40-х років XIX ст.» (керівник — доц. Б. О. Шайкевич). Приємне враження справляють роботи В. Лакомової, Є. Логвиненко, Г. Деко.

Кращим дипломним роботам 1962 року присвячена виставка в кабінеті російської та зарубіжної літератури.

О. КРУПКО,

старший лаборант кафедри російської та зарубіж. літератури.

Дипломну роботу захищає випусник філфаку Георгій Єліава.

НА ВИСТАВЦІ

Над столом, уважно розглядаючи препарат, схилилися три заочники. Один час від часу шось записує в зошиті, всі троє обмінюються короткими зауваженнями. Уривки фраз ділові, спеціальні, — виставка цікавить їх з точки зору держекзамену. Однак тут важко зосередитися лише на небагатьох експонатах. Вивчаючи необхідне, мимоволі мнлується всім, що представлено на цій виставці — виставці робіт студентів, які спеціалізуються з зоології безхребетних.

При кафедрі працюють 2 гуртки. Один із них — науковий (керівник—проф. М. П. Савчук), другий—прикладний (керівник—Л. Ю. Бешевлі). Студенти працювали систематично, щосереді, подовгу засиджувалися над препаруванням і складанням підписів, клеїли, малювали, прикріплювали в банках дивовижних і тендітних мешканців моря і суші — безхребетних тварин.

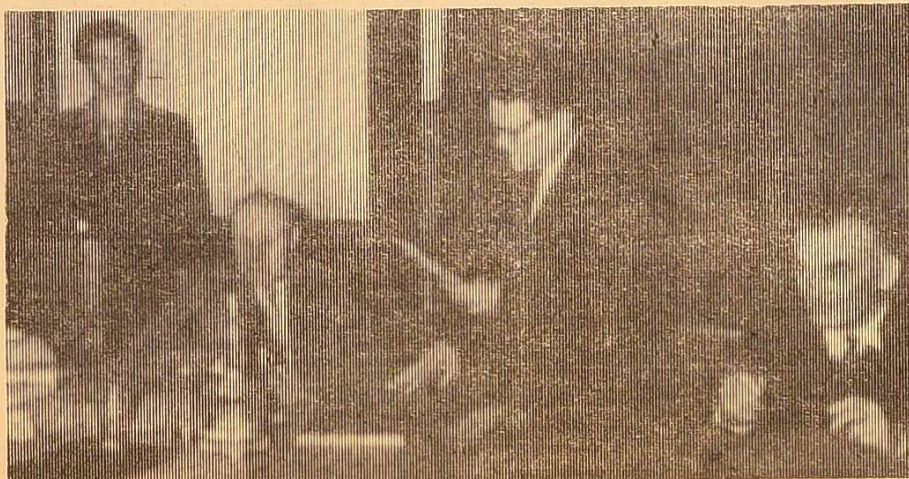
В цьому році вирішили зробити виставку наслідків річної старанної і кропіткої праці. Ці відкрит-

тя присвятили 25-річному ювілею заснування кафедри. На кафедрі періодично виставлялись роботи студентів. Але небагато хто бачив їх, а головне — раніше не експонували так багато і так цікаво.

Користуючись човном, фотоапаратом та сачком, як заправські зоологи, взялися вони з жаром за збирання нового матеріалу. Веселу усмішку викликає стенд-шарж «Жаби в природі». Є і серйозніші речі. Тут молюски, каракатиці,

кальмари, восьминоги, корали та морські зірки Баренцового. А на стенд «Біоценози піску і скель Чорного моря» глядач дивиться так, як, мабуть, дивився на них капітан Немо.

Вихованці ОДУ Макавеева і Колітенко надіслали ці екземпляри в подарунок кафедрі, студентка IV курсу Черних принесла рідкісний екземпляр — лангуста із Атлантики. Він красується серед менш показних родичів. Хтось із

Захист у фізиків.

Фото П. Дутка.

СТУДЕНТИ IV курсу геофаку зібралися разом. Одні перечитують конспекти, інші уважно слухають свого товариша, який роз'яснює «важке» питання. У них останній екзамен — політекономія. Вони без п'яти хвилин п'ятикурсники.

З шумом розчиняються двері, і почервоніла, схвилювана дівчина потрапляє в обійми подруг.

— Ну, як? Що одержала? Які питання попались? — поспішалося з усіх боків. Одна з них, не дочекавшись відповіді, вихопила із рук «зачотку» і чи то радісно, чи то заздрячи сказала: «Ну і щаслива ти, Нінка!».

А Ніна Ольшанська, рум'яна, з радісними щасливими очима, нарешті, почала розповідати:

— Перше питання — «Програма КПРС про різні форми переходу від капіталізму до соціалізму». Друге — «Закон вартості»; третє — «Праця В. І. Леніна «Держава і революція». Одержала «добре».

Другим виходить Юра Ларюшин. І всі, одразу забувши про існуючий Ніни, переключилися на новий об'єкт. Йому теж трохи заздрили, його теж від душі поздоровляли — першу п'ятірку курсу приніс. Задоволений і викладач Дмитро Андрійович Рибачок. Студент дав глибоку, вичерпну відповідь на всі питання білета. Та й сам Юра дуже радий. Всі чотири екзамени склав на «відмінно».

Група фізгеографів успішно по-

долала останню перешкоду, більшість добрих і відмінних оцінок одержали студенти. На другий день, 30 травня, вони знову прийшли сюди. Тепер уже «боліли» за другу групу — економгеографів. І тут все обійшлося без будь-яких «ЧП».

Після екзамену студенти за старою традицією вирішили поїхати на море. По дорозі зустріли групу випускників свого факультету.

— А ми за вас «боліли», — сказав Саша Полоса, Ленінський стипендіат. — Ну, як, всі склали?

— Всі, — хором відповіли йому.

Сесію складено. У юних п'ятикурсників нові турботи: семитижнева переддипломна практика. Відмінник Ваня Ковальов, наприклад, іде в один із радгоспів Одеської області. Буде вивчати поверхню землі, ґрунт, історію формування села, трудові ресурси, оцінку землі по врожайності і по вкладенням на один гектар. Тема його дипломної роботи — «Економічна оцінка земель». В колгоспах і радгоспах студенти не будуть безсторонніми спостерігачами. Вони візьмуть активну участь в громадському і культурному житті села, організують концерти художньої самодіяльності, проведуть диспути і вікторини, прочитають лекції. Досвід у них немалий. Лише лекторів обкому комсомолу у них 10 чоловік. Та що говорити, — ім усе під силу!

С. ЮРАШЕВ.

ВПЕРШЕ І УСПІШНО

НАША газета регулярно висвітлює справи дипломників факультету іноземних мов. Адже тут вперше пишуть дипломні роботи. І ось захист дипломних закінчився. Що ж він показав?

З таким питанням ми звернулися до декана факультету Я. Я. Нейдорфа і голови Державної екзаменаційної комісії М. Є. Запороженко.

Захист дипломних робіт був справжнім святом на факультеті. Публічний захист своєї точки зору, своїх суджень — найкраща перевірка знань випускників. Приємно було слухати, як активно виступали студенти і викладачі, ставили питання, сперечалися з дипломниками. Дипломник сміливо, зі знанням справи відстоює свої

погляди, свої думки. А в залі присутні не лише свої, але й гості...

Понад сто робіт захищалося. Із них 8 — іноземною мовою, 7 із них оцінені найвищою оцінкою — «відмінно». Цікаво, що самі дипломники з захопленням говорять про велику користь і необхідність написання дипломних. «Ми навчилися працювати над темою, ми зрозуміли, як важливо не лише знати, але й уміти використати, застосувати свої знання. Ми навчилися мислити», — говорять вони.

Студентка німецького відділу Михайлова, наприклад, згадує, як не раз вона після поради свого вимовного керівника Д. О. Кожухаря була вимушена переробляти цілі розділи своєї роботи. Але робота вийшла самостійною, змістовною. Вона одержала «відмінно». І зараз дипломниця з вдячністю говорить про свого керівника.

Захист робіт показав, що це потрібна і корисна справа. І студенти, і викладачі вважають, що необхідно і далі розвивати це цінне починання. Щодо заочного відділу, то тут необхідно враховувати умови, в яких працює заочник. Написання дипломної роботи — це перш за все робота над літературою, періоджерелами. А це те, чого не має заочник.

Захист дипломних показав ще й другий, тінювий бік справи. Він показав, що роботу не можна написати «штурмом», її потрібно «вносити». І той, хто не зрозумів цього із самого початку, потрапив у безвихідне становище. Три роботи не були допущені до захисту. Дві з них були подані в чорновому вигляді, без рецензій і відгуків. Третя, являючи собою грубу компіляцію, не була рекомендована до захисту самим керівником роботи. Ці студенти не допускаються до державних іспитів і будуть «захіщатись» в 1963 році.

В. ВАСИЛЕВСЬКИЙ.

Є. ГОГУНСЬКИЙ.

СВЯТО В БЕРЕЗІНІ

Як завжди, в травневі дні — гаряча пора. Роботи в полі і на фермах, в ремонтних майстернях і в селах — в розпалі. І всітаки 29 травня святкував весь Тарутинський район. Після трудового дня партійний актив, директори шкіл, вчителі, агрономи, механізатори району з'їхали в Березінську середню школу на захист дипломної роботи Б. М. Торпана.

Сама тема дипломної роботи студента-заочника «Досвід виробничого навчання в Березінській середній школі Тарутинського району (1957—1962 рр.)» і приїзд Державної екзаменаційної комісії в цей віддалений пункт Одеської області не міг не хвилювати. Березінська школа була однією з експериментальних під час підготовки Постанови ЦК КПРС і Закону Верховної Ради СРСР про зміцнення зв'язку школи з життям, а після прийняття історичних документів вона стала зразковою в організації виробничого навчання учнів.

В Березінській середній школі під керівництвом її директора Ф. З. Струтіна і при активній участі всього педагогічного колективу успішно вирішується важлива проблема поєднання загальної освіти з виробничою працею учнів. Протягом останніх п'яти років тут особливо уважно вивчають професійні нахили дітей і широко провадять їх профорієнтацію. Не раз педрада школи, партійні організації школи і радгоспу обговорювали шляхи і методи формування освіченої і підготовленої до життя людини.

І що не менш важливо, радгосп «Березіно» і школа не лише теоретично, а й практично вирішують важливе державне завдання. Шлях школи — не легкий. Потрібно було не лише виділити радгоспом 60 га землі. Головне — виховання в праці і працею, визначення найдосконаліших форм організації і їх циклічності, розв'язання питання оплати праці та, нарешті, не менш важливе — визначення профілю підготовки спеціалістів та багато інших питань.

Спочатку школа готувала шоферів, трактористів, столярів, а в останні роки — механізаторів широкого профілю. Випускників Березінської школи охоче приймають на роботу в будь-якому районі Одеської області і Молдавської РСР. Але основна маса випускників залишається в своєму Тарутинському районі. Із 142 чоловік, що закінчили в останні роки школу, — 60 працюють в «своєму» Березінському радгоспі та колгоспах району, 28 із них без відриву від виробництва закінчили сільськогосподарські вузи, 66 випуск-

ників, попрацювавши 2—3 роки в радгоспах, колгоспах району, навчаються у вузах Москви, Ленінграда, Одеси, Кишинєва, Тирасполя. Кращих своїх випускників після проходження стажування по керівництву, учнівськими виробничими бригадами школа направляла у вузи, технікуми для одержання спеціальних технічних знань. Після закінчення навчання вони повернулися до школи і працюють викладачами виробничого навчання. Аналізу цього шляху присвячена робота тов. Торпана. І те, що партійні, господарські працівники і вчителі зібралися на велику розмову про політехнічне навчання і виховання учнів — немала заслуга Тарутинського райкому партії. За ініціативою першого секретаря тов. А. Г. Кирєєва і при підтримці деканату та парторганізації філо-

Слово надається дипломантові...

логічного факультету захист дипломної роботи перетворився у велике ділове обговорення не лише досвіду Березінської школи, а й шляхів поліпшення виробничого навчання у всіх школах району.

Знайомство з майстернями, виробничими класами школи, з виставкою, питання до автора дипломної роботи і обговорення її показали, з якою відповідальністю поставились всі учасники до цього цікавого захисту дипломної роботи.

Науковий керівник дипломної кандидат педагогічних наук Т. М. Федотова не лише охарактеризувала роботу т. Торпана. Вона говорила про характер і особливості політехнічної підготовки учнів в світлі завдань, які поставив перед школою Центральний Комітет нашої партії. Директор радгоспу «Березіно» тов. Захаров розповів про підготовку Березінською се-

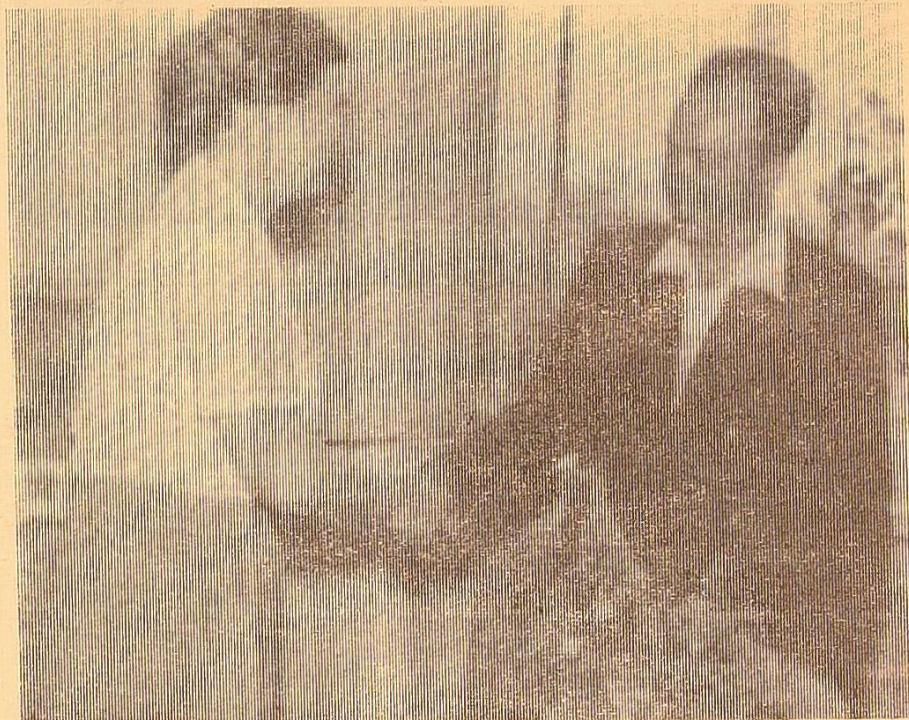
редньою школою спеціалістів для сільського господарства, про майстрів радгоспу, якими пишається район і область. Такі випускники, як Ткачук, Калінін, Чумаченко, Рибачук та інші, які працюють в радгоспі механізаторами, техніками, доярками та іншими спеціалістами сільського господарства, повинні бути прикладом для молоді, яка вчиться в школі. Тов. Захаров говорив про ефективність праці учнів, висловив ряд конкретних побажань і зауважень до дипломної роботи.

Тракторист, студент-заочник і позаштатний секретар райкому ЛКСМУ т. Бахов у своєму виступі відзначив, що захист дипломної роботи в районі — це нова і значна подія. Під загальне схвалення всього залу він заявив, що і свою дипломну роботу хоче захищати в радгоспі і в школі. Завідуючий кафедрою педагогіки університету доц. В. Т. Ружейников, проаналізувавши досвід роботи школи, висловив ряд критичних зауважень і побажань по роботі школи і поставив питання перед керівництвом радгоспу і районними організаціями про виділення школі нової техніки для обробітку землі, тому що в школі і досі поряд з використанням найновішого обладнання і в майстернях, і на дослідних ділянках застосовують застарілі зразки.

Секретар райкому партії відзначив, що позитивне в досвіді школи не лише те, що вона дає добрі знання і професійну підготовку учням, а й в тому, що вона виховує комуністичне ставлення до праці, розвиває почуття взаємодопомоги. Шкільні майстерні в порядку шефства, поєднуючи виробниче навчання з потребами району, підготували повний комплект меблів для дитячого садка радгоспу, допомогли в будівництві сусідньої Мало-Ярославецької початкової школи. Тов. Кирєєв поставив перед школою завдання більш широкого розвитку технічних знань і поглиблення загальної підготовки учнів. Цікавим і змістовним був виступ директора школи тов. Струтіна. Він розказав про форми і методи організації дитячого колективу, про систему знань, якими оволодівають учні, про роль школи як важливого культурного політичного центру в селищі Березіно. Директор школи зробив закид на адресу науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, який не допомагає школі в науковій організації учбового процесу і просив кафедру педагогіки університету допомагати їм в поліпшенні учбового процесу.

Було і багато інших цікавих виступів. Кожний виступ не лише робив підсумок зробленого, а й намічав шляхи вирішення великої і важливої проблеми. В. о. голови державної екзаменаційної комісії Л. В. Берловська вказала на плідотворну роботу колективу Березінської школи, учасників громадського захисту, запевнила присутніх, що хороше починання зроблене філологічним факультетом уні-

верситету, коли дипломні роботи, які базуються на матеріалах шкіл, їх досвіду, захищаються в районах при участі широкої громадськості, підтримують інші факультети і вузи. Вона оголосила рішення комісії про оцінку дипломної роботи тов. Торпана найвищим балом і

Захист закінчено...

Доцент Л. В. Берловська поздоровляє т. Торпана з відмінними результатами.

Фото А. Станчева.

„ЮНИЙ ХІМІК“

О РГАНІЗОВАНИЙ 2 роки тому гурток «Юний хімік» одразу ж зацікавив багатьох любителів хімії — учнів 7-10 класів. Записалось 100 чоловік. З такою кількістю гуртківців було важко працювати, але керівників гуртка Іванченка та Квасенко це не злякало. Вони прочитали учням немало цікавих лекцій, провели багато практичних занять.

В цьому році в гуртку працює значно менше учнів. В I семестрі гурток працював нерегулярно. Четвертокурсники перевантажені роботою в семестрі, складна сесія. А молодші курси не цікавились роботою гуртка. В II семестрі справи пішли краще. Студенти III—IV курсів Костянтинова, Папчук, Ан-

тонович, Фельдман всіляко намагалися поживити роботу гуртка. Кожний четвер відбувались засідання гуртка, читались лекції, демонструвались цікаві досліди. Часто проводились опитування учнів. Деякі гуртківці працювали самостійно. Так, Пительников і Самсонович, працюючи на кафедрі неорганічної хімії, глибше опрацювали хімічний експеримент.

Учні старших класів цікавляться органічною хімією, полімерами. Тому в наступному році члени гуртка будуть поділені на 2 групи: група неорганічної хімії для учнів 8—9 класів, і група органічної хімії та полімерів для 10—11 класів.

Е. ГРИГОРОВИЧ.

Про сторінках вузівських газет

Фестиваль! Скільки змісту міститься в цьому слові... Це — зранку до пізнього вечора веселий сміх, жарти, нові пісні і захоплення. Це — спортивні змагання, боротьба колективів художньої самодіяльності за право називатись кращим, цікаві зустрічі, знайомства, диспути, конкурси і виставки. Це — фестивальна лотерея, конкурс на фестивального лауреата і запалення вогню фестивалю. В багатьох вузах країни проведення фестивалів, присвячених святу Першого травня, стало традиційним. В цьому році всьому місту продемонстрували своє вміння, силу, молодість і завзяття студенти Ленінградського і Ташкентського університетів, Львівського політехнічного інституту. Про підготовку, програми фестивалів повідомляють нас їхні багатотиражки. Газета Кишинівського університету інформує про організацію при університеті любительської кіностудії. Плани кіностудії поки ще скромні. На перших порах буде

знято кінонарис про університет і кіножурнал «Новини КДУ», який виходить 1 раз на півтора місяця. В наступному році планується зйомка короткометражного художнього фільму.

22 квітня в Кишинівському університеті відбувся конкурс на краще володіння іноземною мовою, присвячений пам'яті Леніна. В Петрозаводському університеті уже двічі проводились такі конкурси. Колектив художньої самодіяльності Львівського політехнічного інституту побував у гостях у Станіславці. Вони виступили з трьома концертами для студентства, робітників підприємств, колгоспів Станіславщини.

А студенти Львівського державного університету ім. Івана Франка збираються в гості до тбілісців.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОП. 3. 8 ЧЕРВНЯ 1962 р.

Гостей вітали піонери.

Фото А. Станчева.

Обідня перерва.

В основному добре

Море, сонце, пляж... Хочеться погуляти, позагоряти... А студенти, важко зітхаючи, вимушені йти на факультети, в кабінети, читальні — йде літня сесія. На II курсі філфаку залікова сесія уже закінчується. В основному філологи добре підготувалися до сесії. І викладач зарубіжної літератури доц. О. Б. Дорман, і викладач історії України Н. І. Калюжко задоволені відповідями студентів.

У мене залік майже всі добре склали. Особливо добре, ґрунтовно підготувалися студенти Мельник, Демченко, Рудова, — говорить Наталія Іванівна Калюжко. На заліку з російської мови в студентів українського відділу справи значно гірші. Викладач А. К. Смольська відзначила, що поряд з прекрасними відповідями студентів Ключека, Свенцицької, Мороз та інших зустрічаються і слабенькі, незадовільні відповіді. Деякі студенти погано засвоїли матеріал (Балагура, Шаригіна).

Л. ІЗРАЙЛЄВА

ЛЮДИНА, КРАСА, ПРАВДА

«Творити — значить убивати смерть» (Р. Роллан).

ЛЮДИ, квіти, земля, думка, почуття, правда, любов поздоровляють Вас, шановний Костянтині Георгійовичу! Вам 70 років! 70?.. О ні, сімдесят — це лише для природи, її неможливого календаря, а для нас — Ваших читачів, Вам — 30! Ви молодий, гарний. Ви пишете чудові книги, і ми любимо Вас! Кожною своєю книгою Ви переконуєте читача: «Люби рідну літературу!».

Римлянин брав «Природну історію» Плінія Старшого і одержував потрібні відомості з астрономії, фізики, географії, зоології, історії. Книги Паустовського — теж своєрідне зведення знань, вони потрібні і цікаві людям різних професій і віку. Багаті великим пізнавальним матеріалом, музикою слова, красою почуттів, твори Паустовського роблять читача розумнішим і добрішим.

Герої Паустовського — люди сильні і безстрашні, величні і горді, добрі і прекрасні. Разом з ними письменник пізнав і бурі революції, і складні роки мирного будівництва, і важкі часи Великої Вітчизняної війни, і нове піднесення в країні соціалізму. Шлях його був нелегким, негладеньким.

Людина, краса, правда — так можна коротко передати враження від його книг. Кожна з них має свій неповторний аромат. Паустовський багато бачив, робив, багато пережив. Він був робітником, матросом, кондуктором, репортером, санітаром, секретарем редакції газети. Він писав про Ван-Гога, Моне, Левітана, Пікассо, про Чайковського, Пушкіна, Мопассана, Лермонтова, Флобера, Шевченка.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 4, 8 ЧЕРВНЯ 1962 р.

Він не вигадує, а відкриває читачам країни: Колхіда, Північ, Кавказ, Крим, Середня Росія... І всюди, в усіх своїх відкриттях, шуканнях він — лірик, добрий чарівник. Паустовський любить слухати море, музику, згадувати минуле і читати нові рукописи, одержувати листи і подорожувати. Його шлях — від життя до книги, від книги до життя.

К. Паустовський, наслідуючи традиції великої російської і світової літератури, вносить щось своє в літературу і робить це надзвичайно майстерно. «В нашому воображенні, — пише він, — ніколи не вицвітають краски, не кончається лето, не умирает любовь». Слово Паустовського, проходячи крізь роки, ніколи не охолоджується, не тьмяніє, воно завжди молоде. Повесть «Кара-Бугаз» була написана 30 років тому, але зачитуються нею і в 1962 році. А пошуки молодих героїв з їх високими почуттями, романтизмом і звичайними людськими сумнівами?..

Вдвічі дорогий

Видатному радянському письменнику Костянтину Георгійовичу Паустовському минуло 70 років.

Нам, одеситам, Паустовський вдвічі дорогий: по-перше, він багато писав і пише про Одесу, по-друге, він деякий час жив і працював в Одесі. Автору цих рядків, як одному з перших робкорів Одеси, доводилось в 20-ті роки бувати в редакціях усіх одеських газет, в тому числі і в редакції газети «Моряк», де працював тоді відповідальним секретарем К. Г. Паустовський. Матеріали, які були написані самим Костянтином Георгійовичем, завжди читались з інтересом. В невеличких нарисах відчувалась велика спостережливість і розумне око художника. Товариші по редакції вірили, що з Паустовського буде великий письменник. Життя довело, що вони були праві.

Про Паустовського кажуть «письменник-гуманіст». Так, гуманіст — але не тільки як письменник, але й як людина. Ті, хто знав особисто автора «Романтиків» і «Кара-Бугаза», назавжди запам'ятали доброту і щирість цієї мужньої людини.

Нещодавно автор цих рядків одержав у відповідь на свій лист листа від Костянтина Георгійовича. Письменник повідомляв, що зараз працює над продовженням «Повісті про життя» та «Золотої троянди». Хочеться побажати ювіляру доброго здоров'я, а читачам — незабаром тримати в руках нові книги К. Г. Паустовського.

М. Л. ГЕНЦЛЕР,
найстаріший робкор Одеси.

Повесть «Время больших ожиданий» стала настільною книгою кожного одесита. Завдяки К. Паустовському, знову засяяли і ожили дорогі імена Багрицького, Бабеля, Ільфа, Петрова, Уточкіна та інших.

Про мову книг Паустовського можна сказати словами Ж. Ренара: «Це вірші, не розбиті на рядки». Прочитайте «Золоту троянду» і ви відчуєте цю дивну музичність і глибоку задумливість слова... Якщо ви закохані у море, російські ліси, якщо ви мрієте про подвиги та відкриття і вмєте любити ніжно і вірно, — цим ви у великій мірі зобов'язані величезному доброму таланту Паустовського.

70 років... Поняття «вік» дуже відносне. Його прожив 90 років, а Лермонтов загинув в 27... Значить, головне, — це не роки. Головне — це вічний огонь серця, яке завжди готове служити людям, любити їх, говорити їм правду. Ось чим нам дорогий Костянтин Паустовський.

Б. ВИТУШКІНА.

На „Мечникові“ по Чорному морю

ВИКОНУЮЧИ наукову тематику кафедри мікробіології по дослідженню антибіотичних і стимулюючих речовин у безхребетних тварин і водоростей Чорного моря, співробітники кафедри в 1962 році почали практикувати експедиційні виїзди на науково-дослідному судні «Мечников» на початку травня місяця.

Море зустріло нас свіжим травневим вітром, який зривав гребінці хвиль. Весна в цьому році «трохи запізнилася», і погода на початку травня була досить холодна і мінлива.

Перші рейси ми провели в Одеській затоці, де і збрали матеріал для дослідження. Потім вийшли в відкрите море, тримаючи курс на Єгорлицьку затоку. Прощались з берегом, повільно відступаючи у дальину, і почали готувати прилади до роботи, одразу включившись в розпорядок дня «Мечникова».

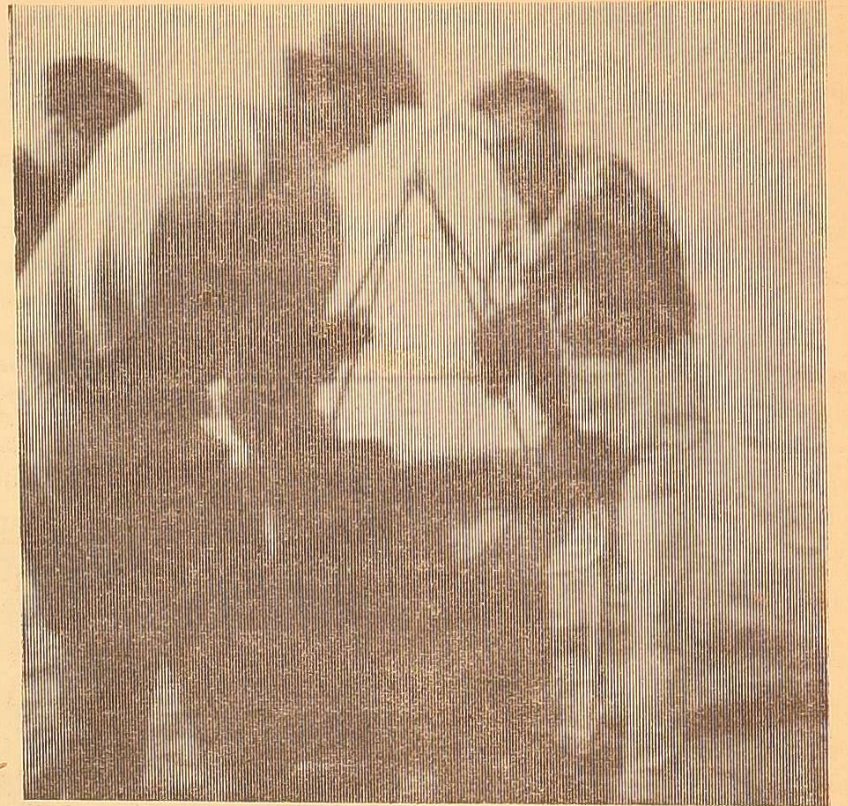
В експедиції — разом із працівниками кафедри мікробіології М. С. Мишнаєвським (начальник рейсу) і аспірантом В. В. Хамагушкіним брали участь студенти III курсу В. Рижков, В. Квасюк, В. Нечаєва, А. Москул і студент-заочник М. Пишнов. Дехто із студентів вперше вийшов у відкрите море на катері, але виявилось, що

вони «народжені для моря» і стійко перенесли «качку», яка настирливо супроводжувала нас протягом всього п'ятигодинного переходу від Одеси до Єгорлицької затоки.

Під кінець дня показалась Кінбурнська коса і острів Долгий. Тут в 1787 році видатний вітчизняний

нам багатий улов: голубі губки, устриці-мідії, краби і багато інших організмів.

Вранці ми спустили шлюпку і попрямували на водорослеві поля, де дно затоки вкрите немовби підводним лісом. Тут відзначився студент-заочник М. Пишнов. У нас не було з собою спеціальних

полководець О. В. Суворов вшент розбив турецький флот і поставив на Кінбурнській косі гарматні батареї для охорони воріт до Чорного моря.

175 років тому тут гриміли гармати, славлячи російську зброю, а тепер тут тиша і спокій, тільки чути крик пташок на острові Долгому, на якому їх безмежна кількість.

Вода Єгорлицької затоки дуже прозора, глибина затоки, в середньому, 4—5 м, на дні видно кобжний камінчик. Місця надзвичайно мальовничі: з одного боку відкрите море, а з другого — затока, де часто буває повний штиль, і поверхня її схожа більше на озеро, ніж на море. На березі, потопуючи в зелені, розкинулось село Покровка.

Погода сприяла роботі. Ми, не витрачаючи марно часу, одразу закинули драгу, і вона принесла

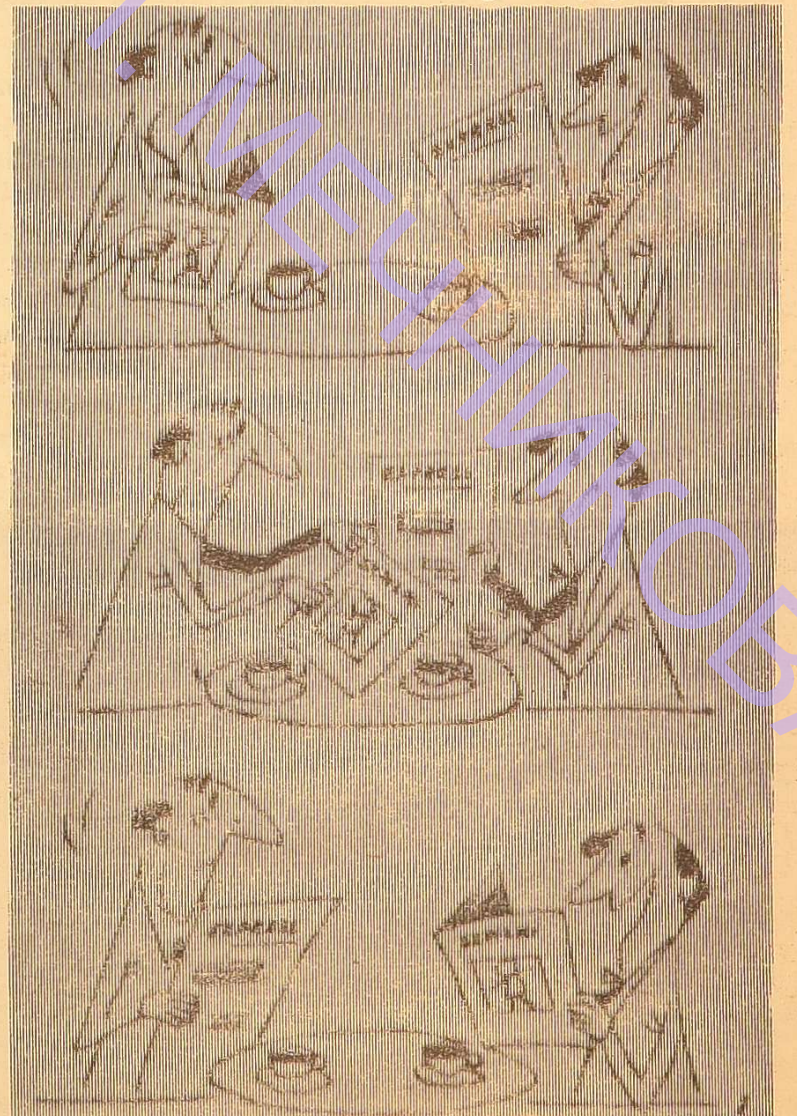
приспосовань для збирання водоростей, а зібрати їх було необхідно. Тоді Пишнов вирішив нарвати їх руками, а температура морської води 14 градусів — це було не так просто зробити. Однак студент вмів добре плавати, справився з труднощами і набрав потрібну кількість водоростей.

Близько полудня, закінчивши всі роботи і зібравши багатий матеріал, ми підкріпилися смачним обідом, який приготували наші студенти, і взяли курс на Одесу.

Через 5 годин ми без будь-яких пригод ввійшли в Одеський порт. А наступного дня в лабораторіях кафедри мікробіології розпочалась інтенсивна робота по дослідженню зібраного матеріалу. Що ж на цей раз принесло нам море? Які несподіванки приготувало? Це покажуть дослідження.

М. С. МИШНАЄВСЬКИЙ.

З польського гумору

Редактор В. ФАЩЕНКО.